

الرَّسُول بولس في آسيا الصغرى

¹ ثُمَّ وَصَلَ إِلَى دَرَبَةِ وَلِسْتِرَةِ وَإِذَا تَلْمِيزٌ كَانَ هُنَاكَ، اسْمُهُ تِيموثَاؤُسٌ، ابْنُ امْرَأَةٍ يَهُودِيَّةٍ مُؤْمِنَةٍ وَلَكِنَّ أَبَاهُ يُوثَانِيٌّ، وَكَانَ مَشْهُوداً لَهُ مِنَ الإِخْوَةِ الَّذِينَ فِي لِسْتِرَةِ وَيُفُونِيَّةٍ. ² فَأَرَادَ بُولُسُ أَنْ يَخْرُجَ هَذَا مَعَهُ فَأَحْذَهُ وَخَتَنَهُ مِنْ أَجْلِ الْيَهُودِ الَّذِينَ فِي تِلْكَ الْأَمَاكِينِ لِأَنَّ الْجَمِيعَ كَانُوا يَعْرِفُونَ أَبَاهُ أَنَّهُ يُوثَانِيٌّ. ³ وَإِذْ كَانُوا يَجْتَازُونَ فِي الْمُدُنِ كَانُوا يُسَلِّمُونَهُمُ الْقَضَايَا الَّتِي حَكَمَ بِهَا الرَّسُلُ وَالْمَسَاحِيقَ الَّذِينَ فِي أَوْرُشَلِيمَ لِيَحْقُطُوهَا. ⁴ فَكَاتَبَ الْكَنَائِسُ تَسَنَّدَ فِي الْإِيمَانِ وَتَزَادُوا فِي الْعَدَدِ كُلَّ يَوْمٍ.

الرَّسُول بولس يتجه نحو أوروبا

⁵ وَبَعْدَ مَا أَجْتَازُوا فِي فِرِيجِيَّةٍ وَكُورَةِ غَلَاطِيَّةٍ مَتَّعَهُمُ الرُّوحُ الْقُدُسُ أَنْ يَتَكَلَّمُوا بِالْكَلِمَةِ فِي آسِيَا. ⁶ فَلَمَّا أَتَوْا إِلَى مِيسِيَا حَاوَلُوا أَنْ يَدْهَبُوا إِلَى بِيثِينَةِ، فَلَمْ يَدْعُهُمُ الرُّوحُ. ⁷ فَصَرُّوا عَلَى مِيسِيَا وَانْخَدَرُوا إِلَى تَرَوَاسٍ. ⁸ وَطَهَّرَتْ لِبُولُسَ رُوبَا فِي اللَّيْلِ: رَجُلٌ مَكْدُونِيٌّ قَائِمٌ يَطْلُبُ إِلَيْهِ وَيَقُولُ: اغْتَبِرْ إِلَى مَكْدُونِيَّةٍ وَأَعْتَا. ⁹ فَلَمَّا رَأَى الرُّوبَا لِلْوَقْتِ طَلَبْنَا أَنْ نَخْرُجَ إِلَى مَكْدُونِيَّةٍ مُتَحَقِّقِينَ أَنَّ الرَّبَّ قَدْ دَعَانَا لِنُبَشِّرَهُمْ.

بولس وسبلا في فيلبّي

¹⁰ فَأَقْلَعْنَا مِنْ تَرَوَاسٍ وَتَوَجَّهْنَا بِالْإِسْتِنْقَامَةِ إِلَى سَامُوتْرَاكِ وَفِي الْعَدِّ إِلَى نِيَابُولِيسَ، ¹¹ وَمِنْ هُنَاكَ إِلَى فِيلِبِّيَ الَّتِي هِيَ أَوَّلُ مَدِينَةٍ مِنْ مُقَاطَعَةِ مَكْدُونِيَّةٍ، وَهِيَ كَلُونِيَّةٌ، فَأَقَمْنَا فِي هَذِهِ الْمَدِينَةِ أَبَاماً. ¹² وَفِي يَوْمِ السَّبْتِ خَرَجْنَا إِلَى خَارِجِ الْمَدِينَةِ عِنْدَ تَهْرٍ حَيْثُ خَرَبَتِ الْعَادَةُ أَنْ تَكُونَ صَلَاةً، فَجَلَسْنَا وَكُنَّا نَكَلِّمُ النِّسَاءَ اللَّوَاتِي اجْتَمَعْنَ. ¹³ فَكَانَتْ تَسْمَعُ امْرَأَةً اسْمُهَا لِيدِيَّةٌ، بَيَاعَةُ أَرْجَوَانٍ مِنْ مَدِينَةِ ثِيَاتِيرَا، مُتَعَبِّدَةٌ لَهُ، فَقَتَحَ الرَّبُّ قَلْبَهَا لِنُضْعِي إِلَى مَا كَانَ يَقُولُهُ بُولُسُ. ¹⁴ فَلَمَّا اعْتَمَدَتْ هِيَ وَأَهْلُ بَيْتِهَا طَلَبَتْ قَائِلَةً: إِنَّ كُنْتُمْ قَدْ حَكَمْتُمْ أَنِّي مُؤْمِنَةٌ بِالرَّبِّ فَادْخُلُوا بَيْتِي وَامْكُنُوا، فَأَلْزَمْنَا.

بولس وسبلا في سجن فيلبّي

¹⁵ وَخَدَتْ بَيْتَنَا كُنَّا ذَاهِبِينَ إِلَى الصَّلَاةِ أَنَّ جَارِيَةً بِهَا رُوحٌ عِرَاقِيٌّ اسْتَعْبَلْنَا، وَكَانَتْ تُكْسِبُ مَوَالِيَهَا مَكْسَباً كَثِيراً بِعِرَاقِيَّتِهَا. ¹⁶ هَذِهِ اتَّبَعَتْ بُولُسَ وَإِبَانَا وَصَرَخَتْ قَائِلَةً: هَؤُلَاءِ النَّاسُ هُمْ عِبِيدُ اللَّهِ الْعَلِيِّ الَّذِينَ يُبَادُونَ لَكُمْ بِطَرِيقِ الْخَلَّاصِ. ¹⁷ وَكَانَتْ تَفْعَلُ هَذَا أَبَاماً كَثِيرَةً، فَصَجَرَ بُولُسُ وَالتَقَتْ إِلَى الرُّوحِ وَقَالَ: أَنَا أُمُرُكَ بِاسْمِ يَسُوعَ

¹ وَبِهِ دَرَبُهُ وَلِسْتِرُهُ أَمَدٌ كَيْفَ، شَاكَرْدِي تِيموثَاؤُسُ نَامَ أُنْجَا بُوْد، پَسَر زَن يَهُودِيَّةٍ مُؤْمِنَةٍ لِيَكُنْ پَدَرِش يُونَانِي بُوْد. ² كِه بَرَادَرَان دَر لِسْتِرُهُ وَ اِيْفُونِيَّةٍ بَر او شَهَادَت مي دادند. ³ چُون پُولُس خَوَاسْت او هَمَرَاه وِي بِيَايد، او رَا گِرْفْتِه مَخْتُون سَاخْت، بِه سَبَب يَهُودِيَانِي كِه دَر آن نَوَاحِي بُوْدنْد زَبِرَا كِه هَمِه پَدَرِش رَا مي شَنَآخْتنْد كِه يُونَانِي بُوْد. ⁴ و دَر هَر شَهَرِي كِه مي گِشْتنْد، قَانُونِهَا رَا كِه رَسُولَان وَ كَشِيشَان دَر اَوْرُشَلِيم حَكَم فَرْمُوْدِه بُوْدنْد، بَدِيشَان مي سَپَرْدنْد تَا حَفْظ نَمَاينْد. ⁵ پَس كَلِيْسَا هَا دَر اِيْمَان اسْتَوَار مي شَدنْد وَ رُوز بَرُوز دَر شَمَارِه افزُوْدِه مي گِشْتنْد.

پُولُس سَر بِه سَمَت مَكَادُونِيَّة دَر اَوْرُوپَا وَ اِيْمَان لِيْدِيِه

⁶ وَ چُون اَز فِرِيجِيَّة وَ دِيَار غَلَاطِيَّة عبُور كَرْدنْد، رُوح الْقُدُس ايشَان رَا اَز رَسَايِدِن كَلَام بِه آسِيَا مَنع نَمُود. ⁷ پَس بِه مِيسِيَا آمَدِه، سَعِي نَمُودنْد كِه بِه بَطِينِيَا بَرُونْد، لِيَكُن رُوح عِيسِي ايشَان رَا اِجَازَت نَدَاد. ⁸ وَ اَز مِيسِيَا گِذْشْتِه بِه تَرَوَاس رَسِيدنْد. ⁹ شَبِي پُولُس رَا رُوبَايِي رَخ نَمُود كِه شَخْصِي اَز اَهْل مَكَادُونِيَّة اِيَسْتَادِه، بَدُو اِلْتِمَاس نَمُودِه گُفْت: بِه مَكَادُونِيَّة آمَدِه، مَا رَا اِمْدَاد فَرْمَا. ¹⁰ چُون اَيْن رُوبَا رَا دِيد، بِي دَرَنگ عَازِم سَفَر مَكَادُونِيَّة شَدِيم، زَبِرَا بِه يَقِين دَانَسْتِيم كِه خَدَاوند مَا رَا خَوَانْدِه اسْت تَا بَشَارَت بَدِيشَان رَسَايِم.

¹¹ پَس اَز تَرَوَاس بِه كِشْتِي نَشَسْتِه، بِه رَاه مَسْتَقِيم بِه سَامُوتْرَاكِ رَفْتِيم وَ رُوز دِيگَر بِه نِيَابُولِيس. ¹² وَ اَز اُنْجَا بِه فِيلِبِّي رَفْتِيم كِه شَهَر اَوَّل اَز سَرْحَدِّ مَكَادُونِيَّة وَ كَلُونِيَّة اسْت وَ دَر آن شَهَر چنْد رُوز تَوَقَّف نَمُودِيم. ¹³ وَ دَر رُوز سَبْت اَز شَهَر بِيرون شَدِه وَ بِه كِنَار رُودخَانِه جَايِي كِه نِمَازْمِي گِذَارْدنْد، نَشَسْتِه بَا زَنَانِي كِه دَر اُنْجَا جَمْع مي شَدنْد سَخَن رَا نَدِيم. ¹⁴ وَ زَنِي لِيْدِيِه نَام، اَرغَوَانفَرُوش، كِه اَز شَهَر طِيَاثِيرَا وَ خَدَاپَرَسْت بُوْد، مي شَنِيد كِه خَدَاوند دَل او رَا گِشُود تَا سَخَنَان پُولُس رَا بَشَنُود. ¹⁵ وَ چُون او وَ اَهْل خَانِهَاش تَعْمِيد يَافْتنْد، خَوَاش نَمُودِه، گُفْت: اِگَر شَمَا رَا يَقِين اسْت كِه بِه خَدَاوند اِيْمَان آوَرْدِم، بِه خَانَه مَن دَرآمَدِه، بَمَاينْد. وَ مَا رَا اِلْحَاج نَمُود.

شَفَاي كَنِيَز بِه رُوح تَغَال دَر فِيلِبِّي

¹⁶ وَ وَاقِع شَد كِه چُون مَا بِه مَحَلِّ نِمَاز مي رَفْتِيم، كَنِيَزِي

المسيح أَنْ تَخْرُجَ مِنْهَا، فَخَرَجَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ.
 19 فَلَمَّا رَأَى مَوَالِيهَا أَنَّهُ قَدْ خَرَجَ رَجَاءً مَكْسِبِهِمْ أَمْسَكُوا
 بُولُسَ وَسِيلَا وَحَرَّوهُمَا إِلَى السُّوقِ إِلَى الْحُكَّامِ. 20 وَإِذْ
 أَتَوْا بِهِمَا إِلَى الْوَلَاةِ قَالُوا: هَذَانِ الرَّجُلَانِ يُبِيلَانِ مَدِينَتَنَا،
 وَهُمَا يَهُودِيَّانِ، 21 وَيُتَادِبَانِ بَعَوَائِدَ لَا يَجُوزُ لَنَا أَنْ نَقْبَلَهُمَا وَلَا
 نَعْمَلَ بِهَا إِذْ تَحْنُ رُومَانِيُونَ. 22 فَقَامَ الْجَمْعُ مَعًا عَلَيْهِمَا
 وَمَرَّقَ الْوَلَاةُ ثِيَابَهُمَا وَأَمَرُوا أَنْ يُضْرَبَا
 بِالْعَصِي. 23 فَوَضَعُوا عَلَيْهِمَا ضَرْبَاتٍ كَثِيرَةً وَالْقَوْهُمَا فِي
 السَّجْنِ وَأَوْضَعُوا حَافِطَ السَّجْنِ أَنْ يَحْرُسَهُمَا
 بِضَبْطٍ. 24 وَهُوَ إِذْ أَخَذَ وَصِيَّةً مِثْلَ هَذِهِ أَلْقَاهُمَا فِي السَّجْنِ
 الدَّاحِلِيِّ وَضَبَّطَ أَرْجُلَهُمَا فِي الْمِفْطَرَةِ.

حافظ السجْن يُؤمن ويعتمد

25 وَتَحُوْ يَصِفُ اللَّيْلَ كَانَ بُولُسُ وَسِيلَا يُصَلِّيَانِ وَيُسَبِّحَانِ
 اللَّهَ وَالْمَسْجُوتُونَ يَسْمَعُونَهُمَا. 26 فَحَدَثَ بَعَثَةً زَلَزَلُهُ
 عَظِيمَةٌ حَتَّى تَرَعَّرَعَتْ أَسَاسَاتُ السَّجْنِ، فَانْفَتَحَتْ فِي
 الْحَالِ الْأَبْوَابُ كُلُّهَا وَانْفَعَتْ قُبُودُ الْجَمِيعِ. 27 وَلَمَّا اسْتَيْقِطَ
 حَافِطُ السَّجْنِ وَرَأَى أَبْوَابَ السَّجْنِ مَفْتُوحَةً اسْتَلَّ
 سَبْقَهُ وَكَانَ مُزْمِعًا أَنْ يَقْتُلَ نَفْسَهُ طَائِعًا أَنَّ الْمَسْجُوتِينَ
 قَدْ هَرَبُوا. 28 فَتَادَى بُولُسُ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ قَائِلًا: لَا تَفْعَلْ
 بِنَفْسِكَ شَيْئًا رَدِيًّا لِأَنَّ جَمِيعَنَا هَهُنَا. 29 فَطَلَبَ صَوًّا
 وَأَنْدَقَعَ إِلَى دَاخِلِ وَحَرَ لِبُولُسَ وَسِيلَا وَهُوَ مُزْبَعْدٌ، 30 ثُمَّ
 أَخْرَجَهُمَا وَقَالَ: يَا سَيِّدَيَّ، مَاذَا يَتَّبِعُنِي أَنْ أَفْعَلَ لِكَيْ
 أَخْلُسَ؟ 31 فَقَالَا: آمِينَ يَا رَبِّ يَسُوعَ الْمَسِيحِ فَتَخْلَصْ أَنتَ
 وَأَهْلُ بَيْتِكَ. 32 وَكَلَّمَاهُ وَجَمِيعَ مَنْ فِي بَيْتِهِ بِكَلِمَةِ
 الرَّبِّ. 33 فَأَخَذَهُمَا فِي تِلْكَ السَّاعَةِ مِنَ اللَّيْلِ وَعَسَّسَهُمَا
 مِنَ الْجَرَاحَاتِ وَاعْتَمَدَ فِي الْحَالِ هُوَ وَالَّذِينَ لَهُ
 أَجْمَعُونَ. 34 وَلَمَّا أَضَعَدَهُمَا إِلَى بَيْتِهِ قَدَّمَ لَهُمَا مَائِدَةً
 وَتَهَلَّلَ مَعَ جَمِيعِ بَيْتِهِ إِذْ كَانَ قَدْ آمَنَ بِاللَّهِ.

إعفاء بولس وسيلَا

35 وَلَمَّا صَارَ النَّهَارُ أَرْسَلَ الْوَلَاةُ الْجَلَادِينَ قَائِلِينَ: أَصْلِقُوا
 دَيْنَكُمْ الرَّجُلَيْنِ. 36 فَأَخْبَرَ حَافِطَ السَّجْنِ بُولُسَ: أَنَّ الْوَلَاةَ
 قَدْ أَرْسَلُوا أَنْ تُصَلَّقَا، فَأَخْرَجَا الْآنَ وَأَذْهَبَا بِسَلَامٍ. 37 فَقَالَ
 لَهُمَ بُولُسُ: ضَرَبْتُمَا جَهْرًا غَيْرَ مَقْضِيٍّ عَلَيْنَا وَتَحْنُ رَجُلَانِ
 رُومَانِيَّانِ وَالْقَوَا فِي السَّجْنِ، أَقَالَانِ يَطْرُدُونَنَا سِرًّا؟
 كَلَّا، بَلْ لِيَأْتُوا هُمْ أَنْفُسَهُمْ وَيُخْرِجُونَا. 38 فَأَخْبَرَ الْجَلَادُونَ
 الْوَلَاةَ بِهَذَا الْكَلَامِ، فَاحْتَسَبُوا لَمَّا سَمِعُوا أَنَّهُمَا
 رُومَانِيَّانِ، 39 فَجَاءُوا وَتَصَرَّعُوا إِلَيْهِمَا وَأَخْرَجُوهُمَا
 وَسَأَلُوهُمَا أَنْ يَخْرُجَا مِنَ الْمَدِينَةِ. 40 فَخَرَجَا مِنَ السَّجْنِ

که روح تَقَالَ داشت و از غیگویی منافع بسیار برای
 آقایان خود پیدا می‌نمود، به ما برخورد. 17 و از عقب
 پولس و ما آمده، ندا کرده، می‌گفت که: این مردمان
 خدام خدای تعالی می‌باشند که شما را از طریق نجات
 اعلام می‌نمایند. 18 و چون این کار را روزهای بسیار
 می‌کرد، پولس دلتنگ شده، برگشت و به روح گفت:
 تو را می‌فرمایم به نام عیسی مسیح از این دختر
 بیرون بیا، که در ساعت از او بیرون شد. 19 اما چون
 آقایانش دیدند که از کسب خود مأیوس شدند، پولس
 و سیلاس را گرفته، در بازار نزد حکام کشیدند. 20 و
 ایشان را نزد والیان حاضر ساخته، گفتند: این دو
 شخص شهر ما را به شورش آورده‌اند و از یهود
 هستند، 21 و رسومی را اعلام می‌نمایند که پذیرفتن و
 بجا آوردن آنها بر ما که رومیان هستیم، جایز
 نیست. 22 پس خلق بر ایشان هجوم آوردند و والیان
 جامه‌های ایشان را کنده، فرمودند ایشان را چوب
 بزنند.

پولس و سیلاس در زندان فیلیپی

23 و چون ایشان را چوب بسیار زدند، به زندان افکندند
 و داروغه زندان را تأکید فرمودند که ایشان را محکم
 نگاه دارد. 24 و چون او بدینطور امر یافت، ایشان را به
 زندان درونی انداخت و پایهای ایشان را در کنده
 مضبوط کرد.

25 اما قریب به نصف شب، پولس و سیلاس دعا کرده،
 خدا را تسبیح می‌خواندند و زندانیان ایشان را
 می‌شنیدند. 26 که ناگاه زلزله‌ای عظیم حادث گشت
 به‌حدی که بنیاد زندان به جنبش درآمد و دفعه‌ای همه
 درها باز شد و زنجیرها از همه فرو ریخت. 27 اما داروغه
 بیدار شده، چون درهای زندان را گشوده دید، شمشیر
 خود را کشیده، خواست خود را بکشد زیرا گمان برد
 که زندانیان فرار کرده‌اند. 28 اما پولس به آواز بلند صدا
 زده، گفت: خود را ضرری مرسان زیرا که ما همه در
 اینجا هستیم. 29 پس چراغ طلب نموده، به اندرون
 جست و لرزان شده، نزد پولس و سیلاس افتاد. 30 و
 ایشان را بیرون آورده، گفت: ای آقایان، مرا چه باید
 کرد تا نجات یابم؟ 31 گفتند: به خداوند عیسی مسیح
 ایمان آور که تو و اهل خانه‌ات نجات خواهید
 یافت. 32 آنگاه کلام خداوند را برای او و تمامی اهل
 بیتش بیان کردند. 33 پس ایشان را برداشته، در همان

وَدَخَلَ عِنْدَ لَيْدِيَّةَ فَأَبْصَرَ الْإِخْوَةَ وَعَزَّيَاهُمْ ثُمَّ حَرَجَا.

ساعت شب زخمهای ایشان را شست و خود و همه کسانش فی الفور تعمیر یافتند.³⁴ و ایشان را به خانه خود درآورده، خوانی پیش ایشان نهاد و با تمامی عیال خود به خدا ایمان آورده، شاد گردیدند.

³⁵ اما چون روز شد، والیان قُراشان فرستاده، گفتند: آن دو شخص را رها نما.³⁶ آنگاه داروغه پولُس را از این سخنان آگاهانید که والیان فرستاده‌اند تا رستگار شوید. پس الآن بیرون آمده، به سلامتی روانه شوید.³⁷ لیکن پولُس بدیشان گفت: ما را که مردمان رومی می‌باشیم، آشکارا و بی حُجت زده، به زندان انداختند. آیا الآن ما را به پنهانی بیرون می‌نمایند؟ تئ، بلکه خود آمده، ما را بیرون بیاورند.³⁸ پس قُراشان این سخنان را به والیان گفتند و چون شنیدند که رومی هستند پترسیدند³⁹ و آمده، بدیشان التماس نموده، بیرون آوردند و خواهش کردند که از شهر بروند.⁴⁰ آنگاه از زندان بیرون آمده، به خانه لیدیّه شتافتند و با برادران ملاقات نموده و ایشان را نصیحت کرده، روانه شدند.